

Reseskildring runt Vänern den 27 juni 2020.

2020, ett år som är annorlunda på många sätt, i både stort och smått.

I det lilla perspektivet så har det inneburit en del besvikelser och bakslag under året för oss i Lidköpings CK som älskar cykling. Planerade resor, träningsläger och lopp har blivit inställda, så också ett av Sveriges trevligaste motionslopp, Vänern Runt som brukar arrangeras av Örebrocyklisterna sista helgen i maj.

Vad göra? Tränat har vi ju gjort. Vi tar och cyklar runt "sjön" i ett svep, utan övernattnig* men hoppar över Örebro, det ligger ju ändå inte vid Vänern! Är det någon som tänker högt. Sagt och gjort, lördag morgon klockan halv fyra, står sju ivriga och förväntansfulla cyklisterna från Lidköpings CK redo att ge sig iväg från Råda. Planen var att ta sig runt sjön under dygnets ljusa timmar och att ha så trevligt som möjligt, det senare var nog det som på förhand skulle bli lättast att uppfylla, med tanke på resesällskapet.

Morgonen bjöd på helt perfekta förhållanden med nästan helt vindstilla och en behaglig sommartemperatur när vi tog oss fram genom det fantastiska landskapet på östra sida om Vänern och med Kinnekulle som ligger oss extra varmt om hjärtat. Att Linné blev förälskad i detta och skrev "denna ort är ljufligare än någon annan" är inte att undra på. Efter vårt första stopp med påfyllning av vätska och energi i Gullspång var det bara att fortsätta 26:an upp till Kristinehamn, där efter var det bara små och nästan helt trafikfria vägar som väntade.

När vi passerat genom Karlstad och stannat för ytterligare vätskepåfyllning började det pratas lunch. Vad ska vi äta... Vad ger mest energi... Vad går fortast...? Frågorna var många, likaså förslagen. Till slut enades vi om pizza i Åmål. Huruvida det är den bästa maten för prestation kan nog dietister och andra experter ha synpunkter på, men det funkade där och då.

Även på den västra sidan finns långa sträckor med fina vägar och fantastisk natur, men vid den här tidpunkten har vi passerat 300 km, en Vätternrundan, och både distansen och värmen börjar att göra sig påmind. Det böljande landskapet, i form av Brudfjället som ständigt skiftar mellan uppför och nerförsbackar tar ut sin rätt och vi måste slå av lite på farten. Vi påminner varandra om att "våga cykla långsamt uppför".

Söder om Mellerud blir landskapet åter igen flackare och, nästan som hemma, och det rullar på bra ner till vår sydligaste anhalt Vänersborg som också blir vårt sista stopp. Det mörknar på bort i öster och strax efter Vargön kommer regnet och åskan mullrar lite i fjärran. Regnet känns nästan välkommet efter en hel dag i solen med temperaturer runt 30 grader. Innan Tun upphör regnet och vi får en lätt medvind.

Nu är det bara att stå på sista biten på kända vägar där vi nästan kan cykla i blindo. Oräkneliga är de träningsmil som vi har lagt på denna asfalt.

Så är vi då "äntligen" tillbaka i Råda, eller är det kanske någon annan känsla vi känner. Målet är ju som sagt inte allt, det är ju vägen dit som är något att minnas. Den stora behållningen med en sådan här resa är framför allt att få uppleva det tillsammans med likasinnade och att ibland ta sig ur sin komfortzon.

Hur gick det då med de mål vi satte upp vid planeringen? Efter att varit ute i 17:22 timmar, dryga 46 avverkade mil och med 14:58 timmar i sadeln, lyckades vi med råge komma hem före mörkrets inbrott. Om vi har haft det så trevligt som det var möjligt? På det blir svaret ja.

Har svårt att tänka mig ett bättre sätt att tillbringa en lördag på, men det är min helt subjektiva bedömning.

De som var med på denna fantastiska lördagsutflykt var ett gäng vanliga Lidköpingscyklister med en fantastisk inställning till livet och var och en med sina egna speciella styrkor.

Joacim Vikstrand; vår alltid dragvillige, glade och positive brevbärare.

Matti Antero Hyvärinen; lite tystlåten men stark som en björn.

Florian Martin; ett underfundigt uthållighetsfenomen.

Jens Eriksson; med ett pannben som skulle göra Gunde avundsjuk.

Åsa Käll och Molly Eriksson; de bevisar ideligen för oss andra vilket som är det starkaste könet.

Och undertecknad, **Håkan Arvidsson**; pratar mest men försöker ha koll på reglerna och färdvägen.

Slutligen vill vi skänka ett extra stort tack till **Torbjörn Andersson** och **Nina Fritsche** som servade oss i följe bilen under dagen och skötte liverapporteringen via FB, utan er hade det blivit en helt annan historia....

*Vänern Runt arrangeras i tre etapper med två övernattningsar